

Най-горниятъ или последниятъ въглищенъ пластъ е при покрить пакъ съ глинени мергели, които, вместо пъсъкъ, съдържатъ бѣла слюда, а въ по-горенъ хоризонтъ тѣставатъ пакъ пъсъчни и постоянно преминаватъ въ най-горните си части въ едрозърнести пъсъчници както и при Владая.

Въ с. Мошино е експлоатиранъ горниятъ пластъ, който заедно съ битуминозните шисти достига до 15 м. дебелина. Но тукъ шистите преобладаватъ надъ въглищата и най-дебелиятъ, чисто въглищенъ пластъ има само около 2 метра. Същото може да се види и при р. Тева, не далеко отъ Мошино. Подъ тоя дебелъ комплексъ отъ шисти и въглища излизатъ пъсъчливите глинени мергели.

3. Радомирската котловина е изпълнена отчасти теже съ сладководни образувания, които се откриватъ на северозападъ и юго-изтокъ отъ Радомиръ. Тѣ състоятъ отъ глинени, мергелни и глинено-варовити пластове. Последните сѫ сиво-пепеливи варовици съ *Planorbis* или пъкъ свѣтло-червеникави съ *Limnaeus*. Измежду глинените се и малко въглища, но тѣ нѣматъ ни издалеко дебелината на ония въ Владайско-Пернишкия басейнъ.

Фосилитетъ, които се намѣриха въ сладководния варовикъ, както и въ другите пластове сѫ:

Melania Escheri Brong., *Limnaeus* sp., *Planorbis* sp., *Helix sylvana* Klip.

4. Едновременна съ Владайско-Пернишката е по всѣка вѣроятностъ и Бобовдолската котловина, която е изпълнена приблизително съ сѫщия петрографски материалъ както и първата.

Най-горе пъсъчници и глинени пъсъчници, подъ тѣхъ пъсъчно-глинени мергели, битуминозни шисти и лигнитни въглища, а най-долу зеленикави, пъсъчно-глинени мергели.

Въ слабо битуминозните мергелни шисти се намиратъ множество отпечатани листове, гранки, плодни цвѣтovе и други растителни остатъци, измежду които могатъ да се разпознаятъ: *Carya bilinica* Ung., *Rhus* cfr. *decora* Sap., *Pistacia* cfr. *miocenica* Sap. и плодъ отъ *Engelhardia* sp.

Относително въглищните пластове може се каза, че тѣ доста неправилно наслагани. Тѣй напр. при входа на галерия София открива се единъ комплексъ отъ битуминозни